Krimināllieta Nr.11905006114

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Jelgavā
2015.gada 25.novembrī

Zemgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis R.Rinčs
tiesneši I.Akmeņlauka un J.Siliņš,
piedaloties prokuroram U.Grausam
aizstāvim zvērinātam advokātam P.Makarovam-Makaronokam

apelācijas kārtībā iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu sakarā ar apsūdzētā /pers. F/ aizstāves zvērinātas advokātes I.Cīrules apelācijas sūdzību par Jelgavas tiesas 2015.gada 21.septembra spriedumu, ar kuru

/pers. F/, personas kods /personas kods/, atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 248.[1]panta pirmajā daļā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 1 gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot noteikto sodu ar sodu, kas nav izciests pēc Jelgavas tiesas 2015.gada 27.janvāra sprieduma galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 3 gadiem 4 mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 1 gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu brīvības atņemšanas soda termiņā ieskaitīts laiks no 2014.gada 5.jūnija līdz 2014.gada 6.jūnijam un no 2015.gada 7.februāra līdz 2015.gada 21.septembrim.

/pers. F/ piemērots drošības līdzeklis - apcietinājums līdz dienai, kad spriedums stāsies spēkā.

No /pers. F/ valsts labā piedzīti procesuālie izdevumi par zvērināta advokāta darbu 173,29 *euro* apmērā.

/pers. I/, personas kods /personas kods/, atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 248.[1]panta pirmajā daļā un sodīts ņemot vērā Krimināllikuma 65.panta nosacījumus, **ar piespiedu darbu uz 220 stundām, ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu.**

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu soda laikā ieskaitīts 2014.gada 5.jūnijs, kas atbilst 8 piespiedu darba stundām.

Noklausījusies tiesas sēdes priekšsēdētāja ziņojumu, pārbaudījusi lietas materiālus, Zemgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija
konstatēja

Ar Jelgavas tiesas spriedumu apsūdzētais /pers. I/ atzīts par vainīgu un sodīts par to, ka **realizēja jaunas psihoaktīvas vielas saturošu izstrādājumu, kura aprite ir aizliegta un ierobežota**.

Noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos:

2014.gada 5.jūnijā ap plkst.16.30, pirmstiesas kriminālprocesā konkrēti nenoskaidrotā laikā, /pers. I/,/adrese/ kāpņu telpā neatļauti realizācijas nolūkā, no pirmstiesas kriminālprocesā noskaidrotas personas neatļauti iegādājās ne mazāk kā 1,1779 gramus izžāvētas, sasmalcinātas, zaļas krāsas augu daļu maisījumu, kas satur jauno psihoaktīvo vielu AB-FUBINACA, kuru /pers. I/ neatļauti glabāja pie sevis – jakas kabatā līdz tālākai šo vielu realizācijai.

Turpinot savas noziedzīgās darbības, /pers. I/, 2014.gada 5.jūnijā pēc plkst.16.30 /adrese A/ pie veikala "Vesko" stāvlaukumā automašīnā neatļauti realizēja ne mazāk kā 1,1779 gramus izžāvētas, sasmalcinātas, zaļas krāsas augu daļu maisījumu, kas satur jauno psihoaktīvo vielu AB-FUBINACA, speciālā izmeklēšanas eksperimenta veicējam.

Jelgavas tiesa atzinusi, ka ar savām darbībām apsūdzētais /pers. I/ izdarīja Krimināllikuma 248.[1]panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgu nodarījumu.

Turklāt ar Jelgavas tiesas spriedumu apsūdzētais /pers. F/ atzīts par vainīgu un sodīts par to**, ka neatļauti realizācijas nolūkā iegādājās, glabāja un realizēja jaunas psihoaktīvas vielas saturošu izstrādājumu, kura aprite ir aizliegta un ierobežota**.

Noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos:

2014.gada jūnijā, pirmstiesas kriminālprocesa laikā precīzi nenoskaidrotā vietā un laikā, /pers. F/ neatļauti realizācijas nolūkā iegādājās no pirmstiesas kriminālprocesa laikā nenoskaidrotas personas, neatļauti iegādājās ne mazāk kā 1,1779 gramus izžāvētas, sasmalcinātas zaļas krāsas augu daļu maisījumu, kas satur jauno psihoaktīvo vielu AB-FUBINACA, kuru neatļauti glabāja pie sevis dzīves vietā /adrese/, līdz tālākai šo vielu realizācijai.

Turpinot savas noziedzīgās darbības, /pers. F/ 2014.gada 5.jūnijā pēc plkst.16.30 /adrese/ kāpņutelpā neatļauti realizēja ne mazāk kā 1,1779 gramus izžāvētas, sasmalcinātas, zaļas krāsas augu daļu maisījumu, kas satur jauno psihoaktīvo vielu AB-FUBINACA, pirmstiesas kriminālprocesā noskaidrotai personai.

Jelgavas tiesa atzinusi, ka ar savām darbībām apsūdzētais /pers. F/ izdarīja Krimināllikuma 248.[1]panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgu nodarījumu.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniegusi apsūdzētā /pers. F/ aizstāve I.Cīrule, kura līdz atcelt spriedumu daļā par procesuālo izdevumu piedziņu no /pers. F/ par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību un taisīt jaunu spriedumu, atbrīvojot /pers. F/ no procesuālo izdevumu piedziņas.

Aizstāve norāda, ka tiesa nepamatoti piedzinusi procesuālos izdevumus no apsūdzētā par aizstāvja darbu.

No Kriminālprocesa likuma 368.panta ceturtās daļas izriet, ka procesuālos izdevumus sedz no valsts līdzekļiem, ja persona, no kuras tie piedzenami, ir maznodrošināta. Tiesa var atbrīvot notiesāto no procesuālo izdevumu piedziņas pilnībā vai daļēji arī citos gadījumos, ja piedziņa var būtiski ietekmēt to personu mantisko stāvokli, kuras atrodas notiesātā apgādībā. Kriminālprocesa likuma 85.pants nosaka, ka tiesības uz atbrīvošanu no samaksas par aizstāvja palīdzību, kas tādā gadījumā tiek segta no valsts līdzekļiem, ir personai, kuras mantiskais stāvoklis izslēdz iespēju samaksu par aizstāvja palīdzību nodrošināt no saviem līdzekļiem.

Aizstāve uzskata, ka viņas aizstāvamais būtu atbrīvojams no procesuālo izdevumu segšanas par aizstāvja darbu, jo /pers. F/ ir 1.grupas invalīds, nestrādā, krimināllietā ir izziņa par slikto veselības stāvokli. Līdz ar to, aizstāve uzskata, ka /pers. F/ pilnībā atbrīvojams no procesuālo izdevumu segšanas, ievērojot viņa mantisko stāvokli.

Apelācijas sūdzībā arī norādīts, ka jāņem vērā samērīgums starp personas tiesībām uz aizstāvi un piedzenamajiem izdevumiem par aizstāvja palīdzību. No Satversmes 92.panta un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības Konvencijas 6.panta, kas paredz ikvienam tiesības uz taisnīgu tiesu, izriet ne tikai valsts tiesības, bet arī pienākums atbrīvot trūcīgas personas no procesuālajiem izdevumiem, lai minētās personas pilnvērtīgi varētu īstenot savas tiesības tiesā.

Apelācijas instances tiesā sēdē apsūdzētais /pers. F/ un viņa aizstāvis P.Makarovs-Makaronoks uzturēja apelācijas sūdzību un lūdza atbrīvot /pers. F/ no procesuālo izdevumu piedziņas par aizstāvja darbu.

Apsūdzētais /pers. F/ apelācijas instances tiesas sēdē liecināja, ka viņam piešķirta 1.invaliditātes grupa, saņem ikmēneša invaliditātes pensiju 140 *euro,* citu ienākumu nav. Lūdz ņemt vērā viņa veselības stāvokli un atbrīvot no procesuālo izdevumu piedziņas par aizstāvja darbu.

Līdzapsūdzētais /pers. I/ apelācijas instances tiesas sēdē izteica viedokli, ka viņam nebūtu jānosaka papildsods probācijas uzraudzība.

Prokurors U.Grauss apelācijas sūdzību atzina par pamatotu, lūdza atbrīvot /pers. F/ no procesuālu izdevumu piedziņas par aizstāvja darbu. Vienlaicīgi prokurors izteica viedokli, ka /pers. F/ papildsods būtu nosakāms policijas kontrole, kas Krimināllikumā bija paredzēts noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laikā. Līdzapsūdzētajam /pers. I/ pamatsods nav saistīts ar brīvības atņemšanu, tāpēc nebūtu jālemj par papildsoda noteikšanu /pers. I/.

Iztiesājot krimināllietu apelācijas instances tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 562.panta pirmo daļu, pārsniedza /pers. F/ un viņa aizstāves apelācijas sūdzības apjomu un ietvarus, ņemot vērā radušās šaubas par pirmās instances tiesas sprieduma tiesiskumu daļā par katram apsūdzētajam noteikto sodu.

Noklausījusies apsūdzētā /pers. F/ liecības un viņa aizstāvja viedokli, līdzapsūdzētā /pers. I/ viedokli, prokurora viedokli, pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, Zemgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka Jelgavas tiesas 2015.gada 21.septembra spriedums atceļams daļā par /pers. F/ noteikto sodu par Krimināllikuma 248.[1]panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanu un galīgo sodu, kas noteikts saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, /pers. I/ noteikto sodu par Krimināllikuma 248.[1]panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kā arī procesuālo izdevumu piedziņu no /pers. F/ valsts labā par zvērināta advokāta darbu 173,29 *euro* apmērā, taisot šajā daļā jaunu spriedumu. Pārējā daļā spriedums ir tiesisks un pamatots, tāpēc atstājams negrozīts.

Krimināllietu tiesas kolēģijai pēc lietas materiālu pārbaudes nerodas šaubas par apsūdzēto /pers. F/ un /pers. I/ katra vainīgumu inkriminēto noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, katra apsūdzētā darbības pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 248.[1]panta pirmās daļas.

Vērtējot pirmās instances tiesas sprieduma tiesiskumu daļā par katram apsūdzētajam noteikto sodu, apgabaltiesa konstatē sekojošo.

Atbilstoši Krimināllikuma 5.panta pirmajai daļai, nodarījuma (darbības vai bezdarbības) noziedzīgumu un sodāmību nosaka likums, kas bijis spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā.

Saskaņā ar 2014.gada 15.maija likumu "Grozījumi Krimināllikumā", kas stājies spēkā 2014.gada 14.jūnijā, Krimināllikuma 248.[1]panta pirmās un otrās daļas sankcijā vārdi "policijas kontrole" aizstāti ar vārdiem "probācijas uzraudzība".

Atbilstoši Krimināllikuma Pārejas noteikumu 10.punktam, grozījumi Krimināllikuma likuma 36.panta otrās daļas 5.punktā, 45.pantā, 52.panta pirmās daļas 3.punktā un 55.panta piektajā daļā par papildsoda - policijas kontroles izslēgšanu stājas spēkā 2015.gada 1.janvārī.

Mīnēto Pārejas noteikumu 12.punktā noteikts, ka papildsodu - policijas kontroli turpina piemērot personām, kuras līdz 2011.gada 30.septembrim izdarījušas Krimināllikuma 159., 160., 164., 165. un 166.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, un personām, kuras līdz 2014.gada 31.decembrim izdarījušas citu Krimināllikuma sevišķās daļas pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Krimināllietu tiesas kolēģija konstatē, ka uz noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laiku, Krimināllikuma 248.[1]panta pirmās daļas soda sankcija neparedzēja papildsodu probācijas uzraudzību, bet paredzēja papildsodu policijas kontroli.

Līdz ar to secināms, ka apsūdzētajam /pers. F/ par Krimināllikuma 248.[1]panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanu pirmās instances tiesa kļūdaini noteica papildsodu probācijas uzraudzību.

Pie šādiem apstākļiem Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka /pers. F/ ir jānosaka papildsods policijas kontrole, kā tas uz noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laiku bija paredzēts Krimināllikuma 248.[1]panta pirmās daļas soda sankcijā.

Atbilstoši Krimināllikuma 45.panta pirmajai un otrajai daļai (likuma redakcijā līdz 2014.gada 31.decembrim), policijas kontrole ir papildsods, ko tiesa piespriež kā piespiedu līdzekli, lai uzraudzītu no brīvības atņemšanas vietas atbrīvotās personas uzvedību un pakļautu šo personu policijas iestādes norādītajiem ierobežojumiem. Policijas kontroli piespriež, notiesājot ar brīvības atņemšanu tikai šā likuma sevišķajā daļā paredzētajos gadījumos uz laiku no 1 līdz 3 gadiem.

Krimināllikuma 45.[1]panta pirmajā un otrajā daļā (likuma redakcijā no 2013.gada 1.aprīļa) noteikts, ka probācijas uzraudzība ir papildsods, ko piespriež tiesa vai priekšrakstā par sodu nosaka prokurors kā piespiedu līdzekli, lai nodrošinātu notiesātās personas vai personas, kurai papildsods noteikts ar prokurora priekšrakstu par sodu, uzvedības uzraudzību, sekmētu šīs personas resocializāciju un jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas novēršanu. Probācijas uzraudzību var piemērot tikai šā likuma sevišķajā daļā minētajos gadījumos uz laiku no 1 līdz 3 gadiem.

Tiesas kolēģija uzskata, ka uz noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laiku likumā paredzētā papildsoda noteikšana apsūdzētajam, nepasliktina apsūdzētā stāvokli un neaizkar viņa tiesības uz aizstāvību, jo policijas kontroles nosacījumi nav personas tiesības vairāk ierobežojoši, nekā probācijas uzraudzības nosacījumi.

Bez tam no Krimināllikuma 45.panta (likuma redakcijā līdz 2014.gada 31.decembrim) izriet, ka papildsods policijas kontrole nosakāms tikai tad, kad pamatsods tiek noteikts brīvības atņemšanas veidā.

Krimināllietu tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa līdzapsūdzētajam /pers. I/ noteica pamatsodu piespiedu darbu. Minētais nozīmē, ka uz noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laiku Krimināllikuma 248.[1]panta pirmās daļas soda sankcijā paredzēto papildsodu policijas kontroli /pers. I/ nav likumīga pamata noteikt, jo viņam nav noteikta brīvības atņemšana.

Krimināllietu tiesas kolēģija secina, ka pirmās instances tiesa nosakot /pers. I/ papildsodu probācijas uzraudzību ir nepareizi piemērojusi Krimināllikumu un nepamatoti pasliktinājusi apsūdzētā stāvokli.

Ievērojot minēto, Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums daļā par katram apsūdzētajam noteikto sodu nav tiesisks un pamatots, tāpēc šajā daļā atceļams, taisot jaunu spriedumu.

Nosakot sodu katram apsūdzētajam, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35.pantā norādītos soda mērķus, kā arī Krimināllikuma 46.pantā paredzētos soda noteikšanas principus, t.i. izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzēto personības, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu, apsūdzētie /pers. F/ un /pers. I/, katrs izdarīja mazāk smagu noziegumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzēto /pers. F/ un /pers. I/ katra atbildību mīkstinošo apstākli tiesa atzīst apsūdzēto savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā /pers. F/ atbildību pastiprinošo apstākli tiesa atzīst to, ka izdarītais noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu. Apsūdzētā /pers. I/ atbildību pastiprinošos apstākļus tiesa nekonstatē.

Par /pers. F/ personību noskaidrots, ka iepriekš vairākas reizes sodīts, pēdējās sodāmības:

- ar Jelgavas tiesas 2013.gada 17.decembra spriedumu pēc Krimināllikuma 253.[1]panta pirmās daļas, 253.panta pirmās daļas, 50.panta pirmās daļas, 55.panta, ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem, nosacīti ar pārbaudes laiku uz 3 gadiem. Ar 2014.gada 28.oktobra lēmumu /pers. F/ izpildīts ar Jelgavas tiesas 2013.gada 17.decembra spriedumu noteiktais sods (lēmums stājies spēkā 2014.gada 12.decembrī).

- ar Jelgavas tiesas 2015.gada 27.janvāra spriedumu pēc Krimināllikuma 230.[1]panta pirmās daļas, 51.panta ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem 20 dienām (spriedums stājies spēkā 2015.gada 25.jūnijā).

VSIA slimnīca „Ģintermuiža" psihiatra uzskaitē nesastāv, bet atrodas VSIA slimnīca „Ģintermuiža" narkoloģiskā kabineta uzskaitē no 2008.gada. Precējies, apgādājamo personu nav, piešķirta 1.invaliditātes grupa. Pēc /pers. F/ vārdiem līdz apcietinājumam nestrādāja, nožēlo izdarīto, sola, ka turpmāk likumpārkāpumus neizdarīs.

Par apsūdzētā /pers. I/ personību noskaidrots, ka iepriekš sodīts ar Jelgavas tiesas 2014.gada 3.decembra spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, ievērojot Krimināllikuma 65.pantu, ar piespiedu darbu uz 180 stundām. Piespiedu darbs pilnā apmērā nostrādāts līdz 2015.gada 12.maijam. VSIA slimnīca „Ģintermuiža" psihiatra uzskaitē nesastāv, bet atrodas VSIA slimnīca „Ģintermuiža" narkoloģiskā kabineta uzskaitē no 2013.gada, nav precējies, apgādājamo personu nav. Pēc /pers. I/ vārdiem, viņš ir pašnodarbinātā persona, nožēlo izdarīto, sola, ka turpmāk likumpārkāpumus neizdarīs.

Novērtējot izdarītā noziedzīga nodarījumu raksturu, apsūdzētā /pers. F/ personību, kā arī viņa veselības stāvokli raksturojošās ziņas, Krimināllietu tiesas kolēģija uzskata, ka Krimināllikuma 35.pantā paredzēto soda mērķu sasniegšanai, proti, lai vainīgā persona tiktu sodīta par izdarīto noziedzīgo nodarījumu un lai tiktu panākts, ka apsūdzētais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, /pers. F/ nosakāms brīvības atņemšanas sods, nosakot papildsodu – policijas kontroli. Ievērojot /pers. F/ personību un noziedzīgā nodarījuma apstākļus, cita soda veida piemērošana nav lietderīga.

Novērtējot izdarītā noziedzīga nodarījumu raksturu, apsūdzētā /pers. I/ personību, to, ka noziedzīgu nodarījumu izdarījis būdams nepilngadīgs, tiesa uzskata, ka Krimināllikuma 35.pantā paredzēto soda mērķu sasniegšanai, proti, lai vainīgā persona tiktu sodīta par izdarīto noziedzīgo nodarījumu un lai tiktu panākts, ka apsūdzētais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, ievērojot arī Krimināllikuma 65.panta nosacījumus, /pers. I/ nosakāms piespiedu darbs, nenosakot papildsodu.

Kā to pareizi norādījusi pirmās instances tiesa, /pers. F/ jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarījis nosacīta brīvības atņemšanas soda pārbaudes laikā, līdz ar to viņam būtu nosakāms galīgais sods pēc Jelgavas tiesas 2013.gada 17.decembra sprieduma (Jelgavas tiesas 2014.gada 28.oktobra lēmums). Taču šajā gadījumā galīgais sods /pers. F/ saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu pēc vairākiem spriedumiem nav nosakāms, jo šajā spriedumā noteiktais sods ņemts vērā, nosakot galīgo sodu Jelgavas tiesas 2015.gada 27.janvāra spriedumā.

Līdz ar to galīgais sods /pers. F/ nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, noteikto sodu daļēji saskaitot ar sodu, kas noteikts ar Jelgavas tiesas 2015.gada 27.janvāra spriedumu.

Vērtējot /pers. F/ un viņa aizstāvja lūgumu atbrīvot no procesuālo izdevumu piedziņas par aizstāvja darbu, apgabaltiesa konstatē sekojošo.

No pirmās instances tiesas sprieduma motīvu daļas izriet, ka šajā kriminālprocesā piedalījās apsūdzētā /pers. F/ aizstāve I.Cīrule, kurai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.pantu un 367.pantu, par sniegto juridisko palīdzību izmaksājama atlīdzība no valsts budžeta līdzekļiem. Pirmās instances tiesa nolēma, ka aizstāvei izmaksājamā atlīdzība kā procesuālie izdevumi piedzenami no /pers. F/, jo tiesa nav konstatējusi apstākļus, kuru dēļ būtu likumīgs pamats atbrīvot /pers. F/ no procesuālo izdevumu atlīdzināšanas pienākuma par aizstāves darbu.

Krimināllietu tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa, nekonstatējot pamatu /pers. F/ atbrīvošanai no procesuālo izdevumu piedziņas par aizstāves darbu, nav pietiekami izvērtējusi ziņas, kas raksturo apsūdzētā /pers. F/ mantisko stāvokli, tāpēc pirmās instances tiesas spriedums daļā par procesuālo izdevumu 173,29 *euro* piedziņu no /pers. F/ par aizstāves darbu nav tiesisks.

Krimināprocesa likuma 85.panta pirmās daļas 1.punktā noteikts, ka tiesības uz atbrīvošanu no samaksas par aizstāvja palīdzību, kas tādā gadījumā tiek segta no valsts līdzekļiem, ir personai, kuras mantiskais stāvoklis izslēdz iespēju samaksu par aizstāvja palīdzību nodrošināt no saviem līdzekļiem.

No lietas materiāliem izriet, ka /pers. F/ ir 1.grupas invalīds, saņem invaliditātes pensiju 140 *euro*, nestrādā, no 2015.gada 3.februāra Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijas lēmuma Nr.35-2015-363 par invaliditātes piešķiršanu, izriet, ka apsūdzētajam ir smagi veselības traucējumi un funkcionēsana ir ierobežota. No minētā secināms, ka viņam ir ierobežotas iespējas bez noteiktās invaliditātes pensijas nopelnīt citus iztikas līdzekļus.

Novērtējot iepriekš minētos apstākļus Krimināllietu tiesas kolēģija secina, ka /pers. F/ mantiskais stāvoklis izslēdz iespēju samaksāt par aizstāves darbu no saviem līdzekļiem, tāpēc pastāv pietiekams pamats, lai apsūdzēto /pers. F/ atbrīvot no samaksas par aizstāves I.Cīrules darbu pirmstiesas kriminālprocesā un pirmās instances tiesā. Līdz ar to pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā par procesuālo izdevumu 173,29 *euro* piedziņu no /pers. F/ par labu valstij par aizstāves darbu, atbrīvojot /pers. F/ no iepriekš norādīto procesuālo izdevumu piedziņas, sedzot šos izdevumus no valsts līdzekļiem.

Iepriekš minēto iemeslu dēļ ir arī pamats atbrīvot /pers. F/ no procesuālo izdevumu 64,03 *euro* piedziņas par aizstāves I.Cīrules darbu apelācijas sūdzības sastādīšanā, sedzot šos izdevumus no valsts līdzekļiem.

Pamatojoties uz teikto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu, Zemgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

nosprieda

Jelgavas tiesas 2015.gada 21.septembra spriedumu **atcelt daļā** par:

/pers. F/ noteikto sodu par Krimināllikuma 248.[1]panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanu un galīgo sodu, kas noteikts saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu;

/pers. I/ noteikto sodu par Krimināllikuma 248.[1]panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanu;

procesuālo izdevumu piedziņu no /pers. F/ valsts labā par zvērināta advokāta darbu 173,29 *euro* apmērā.

/pers. F/ sodīt par Krimināllikuma 248.[1]panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanu ar **brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem, ar policijas kontroli uz 1 gadu.**

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot noteikto sodu ar sodu, kas noteikts ar Jelgavas tiesas 2015.gada 27.janvāra sprieduma un galīgo sodu /pers. F/ noteikt **brīvības atņemšanu uz 3 gadiem 4 mēnešiem, ar policijas kontroli uz 1 gadu.**

/pers. I/ sodīt par Krimināllikuma 248.[1]panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanu ar **piespiedu darbu uz 220 stundām.**

Atbrīvot /pers.F/ no procesuālo izdevumu 173,29 *euro* piedziņas par aizstāves I.Cīrules darbu pirmstiesas kriminālprocesā un pirmās instances tiesas sēdē, sedzot šos izdevumus no valsts līdzekļiem.

Pārējā daļā Jelgavas tiesas 2015.gada 21.septembra spriedumu **atstāt negrozītu.**

Atbrīvot /pers.F/ no procesuālo izdevumu 64,03 *euro* piedziņas par aizstāves I.Cīrules darbu, sedzot šos izdevumus no valsts līdzekļiem.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā, sūdzību vai protestu iesniedzot Zemgales apgabaltiesā.

Pilns spriedums pieejams 2015.gada 3.decembrī.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis (paraksts) R.Rinčs
Tiesneši (paraksts) I.Akmeņlauka
(paraksts) J.Siliņš